

само въ старитѣ коренни сръбски области. Завоюванитѣ земи на изтокъ отъ Българска Морава и на югъ отъ Шаръ и Зета останали населени съ българи, албанци и гръци.¹⁾ По нѣкои мѣста въ градоветѣ около сръбскитѣ властелини ще е имало и сръбски прѣселенци, но тѣ сж били толкова малко, че скоро се изгубили между другитѣ народи.²⁾ Многочислени прѣселения на сърби въ Македония не сж извѣстни.

Не се мина ни четвъртъ столѣтие отъ Душановата смъртъ и турцитѣ станаха господари на Македония, като унищожиха безъ особена мъжа раздѣленитѣ мѣстни властители. Отъ едновѣковното сръбско господство въ сѣверна Македония останаха за споменъ редъ църкви и манастири, градени и подновявани отъ сръбскитѣ владѣтели.

Прѣзъ XVII. в. ний намираме сръбското племе на старитѣ му жилища отвѣдъ Шаръ, въ сѣседство съ българитѣ откъмъ югоизтокъ и съ арнаутитѣ откъмъ югозападъ. Има бѣлѣзи, които показватъ, че арнаутитѣ отдавна сж почнали да се движатъ на изтокъ и да захващатъ планинскитѣ земи между българитѣ и сърбитѣ; но важни арнаутски нахлувания къмъ тая посока почнаха къмъ края на XVII. в. и продължаватъ до днесъ, както видѣхме по-прѣди. Образованъ е вече арнаутски поясъ между българитѣ и сърбитѣ, който постоянно дебелие и отдалечава тия два сродни но непримирими народа.

Слѣдъ оттѣглянето на австрийскитѣ войски отъ прѣдѣлитѣ на Македония и Стара Сърбия прѣзъ 1690—91 год. турцитѣ изтрѣбили и заробили много народъ въ ония погранични мѣста.³⁾ Прѣзъ 1691 год. Пекскиятъ Патриархъ Арсени III. Черноевичъ съ около 36—37000 души народъ напусналъ старото си отечество и се прѣселилъ въ Австрия. На мѣстото на изселенитѣ нахлули арнаути.⁴⁾ По-късно прѣзъ 1738 год. австрийски войски пакъ доближиха до сѣвернитѣ македонски граници и до Стара Сърбия. Слѣдъ тѣхното оттѣгляне прѣзъ 1740 год. тия краища наново били изложени на ужасни опустошения. Пекскиятъ Патриархъ Арсени IV. заедно съ владицитѣ отъ Нови Пазаръ, Нишъ и Ужица и съ около 80000 души народъ побѣгналъ въ Австрия.⁵⁾ Останалитѣ християни въ пограничнитѣ сръбско-български земи били пленени, робени и убивани. Опустошенията достигали до българскитѣ земи около София.⁶⁾ Нови арнаутски прѣселенци завзели изпразне-

¹⁾ Флоринскій, Южные славяне, II. 23.

²⁾ Все тамъ, II. 76.

³⁾ Милорад П. Шапчанин, Летопис раваничка. Гласник, XX. 7.

⁴⁾ Все тамъ, 8.

⁵⁾ Все тамъ, 12.

⁶⁾ X. П. Константиновъ, Паметни бѣлѣжки за Срѣдецъ. П. С. X. 95.